

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Ac Potestate Romanorum Pontificum,
Imperatorum, Regum ac Episcoporum**

Alvarez Guerrero, Alfonso

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 A 2069

De irregularitate. cap. xxxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63477)

partum, nisi in diebus privilegiatis.

32. Fieri potest benedictio mensæ presentibus facultatibus, cum non sit de horis canonicis, nec competat ratione alicuius ordinis: potest enim laicus hoc facere. Et nota, quod excommunicatio cum solennitate dicitur anathema. de hoc vide Panorm. in c. cum non ab homine, de iudi. dicitur anathema. i. suprema maledictio, de qua etiam habetur in c. guilfarius, xxij. q. iij.

DE IRREGULARITATE.

Cap. XXXVIII.

SUMMARIUM.

- 1 Irregularitas quid sit, unde dicta, que persone, & quibus causis irregulares dicantur.
- 2 Irregularis est tam ille, qui fecit, quam qui consuluit.
- 3 Clericus volens hominem interficere, inuento eo mortuo, nihil minus caput ei amputavit, virum sit irregularis.
- 4 Percutiens aliquem cum moderamine inculpate tutele, quando intelligatur.
- 5 Suspensus à iudice, siue ad certam diem, siue perpetuo, siue quisque poeniteat, nisi prius sententialiter absolvatur, comparare non potest.

Irregularitas ¶ est nota. i. infamia, vel impedimentum canonicum ex vitio, seu defectu proveniens, qua quis prohibetur ad ecclesiasticos ordines promoveri, & in eis ministrare. Ita diffinit Guil. Duran. in Spec. tit. de dispensa. §. iuxta propositionis. Dicitur autem canonicum impedimentum, quia ortum habet à iure canonico, licet inceperit à veteri testamento, quoad aliquod dictum est David: Non edificabis mihi templum, quia vir sanguinis es, j. Para. xxvij. c. & in cano. xlix. dist. h. et enim. ubi habetur, quod in Leui. etiam multi a facericio repellbantur propter defectus naturales, sicut propter scabiem, & gibbositatem, &c. Et dicitur irregularitas in, quod est sine, & regula, quasi contra regulam ecc.

fiæ natus, siue propter factum, vel defectum extra eccle-
 siam positus. Sumitur autem tripliciter. Primo pro defe-
 ctibus, qui sunt in homine sine peccato, vt quia qui est bi-
 gamus, vel maritus viduæ, vel illegitimus, & huiusmodi
 vt de renun. nisi cum pridem, s. personæ. Secundo dici-
 tur irregularitas personæ, vbi generaliter prohibetur qui-
 libet ordinari, vel celebrare in ordine iam suscepto sine
 dispensatione domini Papæ, ne patiatur defectum, &c. de
 quibus infra patebit. Tertio dicuntur irregulares omnes
 illi, qui non possunt remanere in susceptis ordinibus, nec
 ad maiores promoueri, etiam post actam pœnitentiam, si-
 ne dispensatione domini Papæ, & aliorum prælatorum.
 de quo dantur regulæ.

Prima regula. Omnis furiosus, ebriosus, illiteratus, im-
 pudicus, percussor, litigiosus, neophytus, & generaliter
 quilibet in membris naturalibus defectuosus, irregularis
 est ad sacros ordines suscipiendos. patet hoc in decre. la-
 te, incipiendo à xxvj. dist. vsque ad xlix. per totum. vbi illa
 singulatim probantur.

Secunda regula. Accusans, vel deferens aliquem de
 crimine coram iudice, pro quo pœna capitis debe-
 tur, vel truncatio membri, irregularis est, v. quæstio-
 ne ij. delatori. & vj. quæstio. j. in Summa, de accu. ac-
 culasti.

Tertia regula. Percutiens aliquem siue propria perso-
 na, siue per alium eius mandato, si sequatur inde homi-
 cidium, vel membri mutilatio, si hoc facit absque inevita-
 bili necessitate, irregularis est, de homi. presbyteri, & c. Pe-
 tus, l. dist. miror.

Quarta regula. Percutiens absque mortis periculo, vel
 sanguinis effusione, vel truncatione, habens ad hoc pote-
 statem, non est irregularis, vt de rapt. in Archiepiscopatu.
 & xxij. q. viij. sepe.

Quinta regula. Iudex, actor, vel procurator, notarius
 siue dictator, vel promulgator, si in membris secuta est
 mutilatio, irregularis est, l. dist. si quis, ne cler. vel mona.
 sententiam, de homi. postulasti, l. dist. e. j. Et generaliter
 purgationem vulgarem, quæ fit in torneamentis, vel alio

modo, & quicumque vindicta sanguinis auctoritatem, benedictionem, seu patientiam sui exhibentes, irregulares sunt de excess. prælat. ex literis.

Sexta regula. Licet clericus non debeat interesse vindicta sanguinis, si tamen ex sola curiositate, vel leuitate intreruerit, vbi latro suspenditur, vel vbi quis in duello occiditur, licet peccet grauius, non tamen fit irregularis, si nec auxilium, nec consilium, vel auctoritatem præstiterit secundum Guil. in Spec. tit. de dispen. §. iuxta propositionis.

Septima regula. Iudex, vel officialis, seu aduocatus, qui tractauerunt causam criminis, dantes operam, vt sanguis effunderetur, licet nec mors, nec sanguinis effusio fuerit subsequuta, irregulares sunt: potest tamen in talibus per Episcopum dispensari secundum Guil. similiter cum illo, qui non ex officio suo, sed ex odio dedit operam, & fecit, quod potuit, vt occideretur, non tamen occiditur, vel mutilatur: indiget enim talis dispensatione secundum Guil.

Octaua regula. Exercens artem chirurgiæ, si propter imperitiam, & negligentiam eius sit mors subsecuta ab incisione, adustione, vel potione, quam dedit infirmo, irregularis est, vt de homi. tua, §. j. Si tamen peritus existens phlebotomat sanguinem, vel secat, adhibens omnem diligentiam, non est irregularis, etiam si mors fuerit subsecuta; quia potius præsumitur casu, & culpa patientis euenisse, xxij. quæst. v. de occidendis. Secus si per eius negligentiam secundum Guil.

Nona regula. Licet laicus exercens artem chirurgiæ non sit irregularis, si non propter eius incuriam multi obierunt; clericus tamen, si sub eius cura aliqui, etiam præter eius culpam obierunt, irregularis est, secundum Innocen. qui hoc notauit in c. tua, de homi. ne cler. vel mona. sententiam.

Decima regula. Extrahens sagittam, vel telum, vel gladium infixum corpori alicuius, si propter hoc vulneratus citius moritur, irregularis est, de homi. tua.

Vndecima regula. Custodiens infirmum, & dans ei bibere

bere imperitè, vel aliquid aliud contra consilium medicorum faciens, propter quod mors sit subsecuta, irregularis fit propter imperitiam, & negligentiam dissolutam. Si tamen quis facit bona fide circa aegrotum, non debet esse facilis ad faciendum conscientiam scrupulosam, quamvis in aliquo sit erratum: si ibi non sit lata culpa cum negligentia dissoluta, quæ est prope dolum; & huiusmodi scrupulum de facili deponere debet ad consilium sapientis. Si tamen tanta culpa fuerit, vel negligentia dissoluta, & certum est, quod mors inde fuit subsecuta, irregularitas contrahitur. Si verò non sit certum, tunc distinguendum est: aut enim dubitatur probabiliter secundum iudicium medicorum, & tunc abstinendum est ab officio; si autem non dubitatur, tunc deposita erronea conscientia administrare potest, & etiam promoueri; alias non, secundum Rayn. l. dist. hi qui arborem, & c. sapè. Et secundum quosdam solus Papa cum talibus dispensat.

Duodecima regula. Consulens aliquid, vnde sequitur homicidium, irregularis est; vt si suasisit iactum balistæ, machinæ, vel lapidis, vel quod iret ad capiendum castrum, quod capi non potest sine hominis morte; si inde sequitur mors, ex illo consilio irregularis est, secundum Guil. Item, si facit, vel consulit furtiuè, vel prodicionaliter capistrum, si mors inde sequitur, irregularis est, quia debuit verisimiliter presumere hoc euenire posse. In talibus enim punitur, qui remotam causam homicidio dedit, sicut qui propinquam, vt notatur de homi. presbyter.

Decimatertia regula. Mandans aliquem verberari, si verberans occidit verberatum, irregularis est, qui mandauit, nisi expressisset, ne occideretur. de homic. significasti hodie. de homi. is qui mandauit, lib. vj. in fin. vlt. glos. Secus tamen de illo, qui consuluit aliquem capi, vt puta malefactorem; quia tunc non fit consulens irregularis, etiam si capiens occidit illum, quia hoc non consuluit, argu. de homi. c. fin. Absit enim, vtea, quæ propter bonum facimus, si præter voluntatem nostram quicquam mali acciderit, nobis debeant imputari, xxij. q. v. de occiden. semper tamen fit irregularis dans directè consilium in mortem

alterius, vt ne cler. vel mona. sententiam. nec interest suis, cui datum est consilium, statim fecerit homicidium, vel etiam diu post; nisi prius consilium reuocauerit, & contrarium suaserit, de homi. Petrus. Immo si firmiter, & probabiliter credat, quod post reuocationem consilij non reuocetur is, cui datum est consilium, à proposito occidendi, nec esse, vt denunciaret illi, de cuius morte tractandum est, quod caueat sibi. In eo autem, qui mandauit per se fieri homicidium, videtur sufficere, si consilium mandatum. de reg. iur. omnis res, vel si sciente eo, is cui mandatum est, iuit ad eum occidendum, vt xxij. q. j. omne quod, vel parentelam, vel amicitiam cum eo contrahat, licet et hoc non significauerit, quia qui est certus, certiorari non debet, de elect. inter vniuersas.

Decimaquarta regula. Consulens alicui, vt occidat aliquem, si ipse, cui consultum est occidere, occidatur ab illo occidendo, secundum opinionem mitiorem non iudicatur ille consulens irregularis. Ratio, quia fines consilij excessit, ex quo egressus est ad occidendum, nec sibi bene cauit; nisi excitaret eum ad occidendum alium. forte in tali casu, vbi periculum esse posset, tunc esset irregularis, etiam si is, cui consuluit, occidatur, secundum Guil. vbi supra. secundum rigorem tamen iuris hodie talis consulens irregularis est, per Ioan. Andr. in nouella. de homi. is qui mandauit, lib. vj.

Decimaquinta regula. Si quis suadet alicui, quod pro patria, vel pro proximo suo, vel pro iure ecclesie sue periculo se exponat, non ob hoc fit irregularis, etiam si ibi moriatur, xxxij. q. ij. pro membris, & c. seq. Si tamen sciret, vel crederet eum ibi moriturum, tunc videtur, quod fiat irregularis, secundum Guil. Si autem consulat, quod indubitate morti se exponat pro honore Christi, vel fide, vel statu ecclesie, non fit irregularis, etiam si mors inde sequatur, xxj. q. j. sunt quidam, xj. q. ij. non solum. hac ratione excusantur Inquisitores hæreticæ prauitatis, sciētes, quod statim postquam aliquem pronunciauerint hæreticum esse, illi morte tradetur; hoc etiam alias multipliciter procurando. ad hoc etiam accedit, xxij. q. viij. legi, & q. v. si audie-

audieris. Illi tamen clerici, qui portauerunt ligna causa indulgentiarum ad hæreticos comburendos, irregulares sunt, nec cum eis dispensatur, nisi per Papam.

Decimasexta regula. Daus operam rei licitæ, ut puta ædificando ecclesiam, vel domum, adhibita omni diligentia, quam potuit adhibere, si occidit aliquem casualiter, non efficitur irregularis. Si tamen dat operam rei illicitæ, nec adhibuit omnem diligentiam, quam debuit, fit irregularis, ut de homi. lator. & c. ex literis, & c. sicut dignum. & c. presbyterum. & c. continebatur. & c. ad audientiam. Hinc est, quod medico operanti secundum regulas artis suæ non imputatur ei, si quis sub eo moritur: sed si negligentiam commisit, consulitur sibi, ut non promoueatur ad ordines. de quali. ordi. ad aures. Sed quid de illo medico, qui vertit infirmum ad aliud latus, ut citius moriatur? Respondeo, quod irregularis est tam ipse, qui fecit, quam ipse, qui consuluit, si ex hoc mors fuerit subsecuta, quia forte via anhelitus præcluditur, vel apostema rumpitur ex violentia motus, vel suffocatur. Si autem non citius moritur ex hac causa, non fit irregularis, sed poenitere debet de facto.

Decimasextima regula. Non solum est irregularis quis, si ex eius percussione est mortuus aliquis, sed etiam si ex hac percussione infirmitatem contraxerit, unde mortuus est; ut de homi. presbyterum. & c. ad audientiam. & l. distinct. studeat.

Decimaostava regula. Defendens se in casu euitabili; & occidens aliquem, irregularis est, l. dist. si quis viduam. & talis ad superiora non ascendat, & in susceptis non facile dispensatur. Sed si necessitas fuit inuitabilis, datur consilium ei, ut non ministrer, l. dist. de his clericis. non tam propter hoc deponitur, immo in suo ordine administrans toleratur de iure communi, absque dispensatione secundum Lau. l. dist. quia tua. Sic loquitur de homi. c. ij. prout prosequitur ibi Hostiens. Et quidam dicunt, Episcopum posse in tali casu dispensare, licet hoc nõ possit secundum lo. de Deo, qui dicit solum Papam hoc posse. Hodie dicitur simpliciter, irregularitatem nullam incurrere illum, qui

qui personam suam defendendo in casu inevitabili occidit, de homi. si furiosus, in Clem.

Decimanona regula. Infans, vel furiosus committens homicidium non est irregularis, ut in Clem. si furiosus, de homi. Idem est de dormiente, si aliquem occidat, qui tamen non habuit propositum occidendi eum.

Vigesima regula. Potens hominem liberare à morte, & non faciens, irregularis est: quia qui potest defendere, & non defendit, occidit, de homi. sicut dignum. Quod intellige secundum glo. c. iij. de sent. excomm. de illo, ad quem ex potestate, ex officio, vel dignitate pertinet realiter defendere, & non simpliciter de quocunque. Unde dicit ibidem glo. quòd si ego non habeo aliquam potestatem, & video, quòd aliquis vult verberare clericum sine auxilio meo, aut consilio, non credo, quòd sim excommunicatus, si non prohibeo illum; licet alias forte peccem, quia non defendo, cum possem.

Vigesima prima regula. Retrahens à proposito liberandi hominem à morte, irregularis est; quia quodammodo indirectè homicidium commisit. l. dist. si quis viduam, & de pœnit. distinct. j. periculosè.

Vigesima secunda regula. Percutiens animo occidendi latronem, si ex aliquorum vulneribus latro obiit, irregularis est, ut colligitur de homi. significasti, j. respon. Idem etiam si non percussit, sed aliquid operis impendit ad mortem eius; puta quia latronem detinuit, vel cõtra eum clamavit: alias autem si clamasset contra eum, non in mortem eius, sed quòd caperetur; vel detinuit eum, vel se leuem extendi; irregularis non est de morte eius: vel etiam fit in neglectu; alias si malitia eius perpetretur homicidium: & idem, si negligentia eius committatur, l. distinct. hi qui. Et ideo si clamat contra latronem, siue eum capiat, siue alias quocunque modo potuit intelligere, & ex clamore suo, vel alio actu homicidium sequitur, irregularis est; nisi forte faciat propter periculum corporis sui, ut si videt, quòd aliquis eum occidere vult, tunc enim potest benè inuocare, & clamare pro auxilio, quia non intendit in aliorum mortem, sed in suam liberationè. Secus si hoc faciat

faciat propter periculum rerum suarum, si fugæ præsidio euadere potest. de homi. suscepimus.

Vigesimaltertia regula. Clericus ligans cum sociolatronem, si postea timens, ne occidatur à latrone, ipse potius occidit, irregularis est. de homi. vbi supra.

Vigesimaquarta regula. Si clericus non valens aliter recuperare res suas tenet furem, ne cum rebus fugiat, donec eum exhibeat iudici, vel eius auxilium inuocet ad res suas recuperandas, non est irregularis, licet postea fur à iudice puniatur: dum intentio eius non sit corrupta intendendo ad furis mortem, vel mutilationem, &c. Idem dicendum est, si clericus credit, vel tradit sæculari potestati latronem, petens, quòd eum puniat citra sanguinis effusionem, vel petens rem subtractam sibi restitui: si potestas in latronem animaduertat. i. puniat eum morte, non propter hoc clericus erit irregularis, vt de homi. de latoris, libro vj. nec etiam nocet illi, si ad conuincendum latronem tradidit inter signa. Et idem si simpliciter deponit querelam de iniuriantibus sibi, & ecclesiæ suæ, quamuis tales vix absque sanguinis effusione valeant coarctari. de homi. r. nos, §. vlt. & c. postulasti, xxij. quæst. iij. Maximianus. & q. v. c. v. & c. vnum, & c. pœna. Et hæc omnia vera sunt, quando non intendit ad mortem, nec hoc in animo gerit, sed protestatur publicè, quòd citra sanguinis effusionem castigetur. Non est ergo irregularis curialiter agens contra furem, non criminaliter ad mortem, vel sanguinem; licet eum iudex ex causa probabili suspèdat ab officio suo, vt de homi. postulasti. Ex quo vltèrius patet, quòd nullus notam irregularitatis incurrit, qui per extortores, siue exactores alicuius curiæ curauit aliquem capi propter delictum tale, propter quod nec mori, nec mutilari posset; licet iudex inueniens eum alia commisisse, propterea suspendit eum: si tamen nec ille crediderit, nec cogitauit illud contingere posse.

Vigesimaquinta regula. Si iudex officialis insequitur furem fugientem, & quærit à me vtrum viderim illum, & ego sciens, quòd fur ille ad mortem quæritur, instruo eum, si per meam responsionem fur inuentus est, & occisus, sum

irre-

irregularis: secus, si nec sciri, nec suspicatus sum, quòd ad mortem, vel ad pœna sanguinis quæritur. Unde consulti in casu hoc, cum aliquis scit, aliquem ad mortem quæsitum fugere non posse, nisi per alteram de duabus vijs, nõ debet dicere, per hanc non fugit; quia sic proderet eum per alteram fugientem: sed aut taceat, aut quærentem curialiter euadat dicendo, nunquid ego custos illius sum? vel alio modo.

Vigesima sexta regula. Si clericus, qui egit ad res suas recuperandas, ex post facto ratum habet, quòd suspensus laico est, & hoc sibi placet, si talis nullum consensum habuit in mortem illius, nec quicquam cooperatus, non est irregularis, secundum Guil. & hoc si gaudet, quòd maleficium est punitum, non autem persona: cum secundum ipsum irregularitas ex homicidio solo non contrahatur, nisi culpa, vel voluntas præcedat, vel scandalum sequatur, vt nota. l. dist. hi qui. & de homi. ex literis. & c. verumtamen. Hodie verò iure cautum est, quòd si quis absq; mandato meo manus violentas iniecit in clericum meo nomine; si hoc ratum habeo, excommunicationis canonem incurro, & hoc propter ratihabitionem, quæ retrotrahitur, & mandato comparatur: si autem hoc meo nomine non esset factum, licet ratum haberem, peccarem, sed non incurrerem excommunicationem, vt dicitur expresse in c. cum quis, de sent. excomm. lib. vj. Vt hoc intelligat, pono tibi casum: Aliquis amicus, vel seruator tuus scient aliquem clericum tibi fecisse iniuriam verbalem, vel realem, percussit eum; quem tu postea receptando magis amicum habuisti, vel gaudis es, & hoc factum commendasti, vel laudasti; tu es excommunicatus propter ratihabitionem, ac si mandasses. Sed si vnus extraneus percussit clericum, & tu audies gratum habes, & gratularis de hoc, licet non sis excommunicatus, tamen peccas, ad minus venialiter, secundum Ioan. Andr. in nouella supradicti cap. cum quis, lib. vj.

Vigesima septima regula. Si quis mandat capi vnũ clericũ de tribus simul incedẽtibus, & alios duos nõ grauari, & mandatarius excedit fines mandati etiam alios duos capiẽdo,

piendo, ille mandans non erit excommunicatus secundum Ioan. de Deo, lib. iij. suarum quaestionum, q. xliij. Et ratio est, quia captio contra voluntatem eius est facta. Petrus tamen de Samprana, alias Sanfona putat, quod de damno tenetur, quod illi passus sunt. de iniurijs, c. fin. xxiiij. q. viij. propterea. Et hoc infertur per simile de irregularitate, quod irregularitas ratione homicidij non contrahitur sola voluntate, nisi homo actu occidatur, de homi, sicut dignum, §. j. vbi de hoc in glo. ex corde, xv. q. j. si quis non iratus. Sed nec fit quis irregularis propter solum homicidium, nisi culpa, vel voluntas praecedat, vel alias sequatur scandalum, vt notatur, l. dil. hi qui prioris, de homi, ex literis, de cler. a. gro. tua. † Ex hoc dicto soluitur quaestio, qua quaeritur, an clericus, qui volebat interficere hominem, sed non potuit, quia inuenit eum iam mortuum, sed volens nihilominus satisfacere irae suae, amputauit caput mortui, sit irregularis? Et dicendum est, quod licet voluntas occidendi fuit, tamen non est irregularis, secundum Archid. xv. q. j. si quis. Ratio, quia ad hoc, quod homicidium committatur, requiritur, quod homo animatus occidatur, de homi. sicut dignum, xxxij. quaest. ij. Moyses, vbi abortus foetus inanimati non imputatur ad homicidium, sicut etiam not. Aluarus, Inno. Bernar. de homic. si aliquis.

Vigesima octaua regula. Si quis in rixa mortuus est, nescitur tamen quis illum interfecit, licet secundum quosdam scilicet Ioan. omnes irregulares sint, quoad promotionem ad ordines propter incertitudinem, vt xxiiij. q. vlt. c. fi. tamen probabilius est, quod in tali casu quilibet suae conscientiae sit relinquendus, secundum Guil. in speculo. & Hostien. in Sum. de homi. §. qua poena.

Vigesima nona regula. Si amici mei occidunt aliquem mihi iniuriantem me inuito, & contra meam prohibitionem, mihi non nocet, vt de homi. Petrus, iij. q. iij. qui a praesulatus. Idem est, si me ignorante; de simonia, nobis. & c. de regularibus. Sed si turbata conscientia sit, puta quia non expresse consensu, nec contradixi, imputabitur, argu. de simonia, Mattheus. Immo etiam dicunt quidam, quod
si scis

si sciens contractum de morte habitum non reuelauit, non sum irregularis: quia homicidium non commisi facto, mandato, consilio, vel defensione, l. distinct. si quis viduam, & de homi. Petrus. Alij dicunt cōtra; si credidit, quod obstante mea prohibitione mei intuitu interficeretur: & hoc est tenendum. Nam in tali casu tenebar reuelare illi, cōtra quem contractum est.

Trigesima regula. Si aliquis vadit ad interficiendum aliquem, & tu ei scienter consentias, non tamen eum incitas ad homicidium perpetrandum, nec cum eo super hoc aliqua verba habuisti, vel si habuisti, semper ex animo hoc ei dissuasisti, sed cum nollet tibi acquiescere, timens de ipso, eum associans eo proposito, vt si fortē eum quis inquireret, defendas, & tunc homicidium perpetrat, verē irregularis es, secundum Hostien. ad quod facit, de homi. sicut dignum, §. illi qui.

Trigesima prima regula. Clericus ministrans arma pugnantibus, si aliquis interficitur, irregularis est, arg. xxij. q. j. nisi bella. §. fin. Nomine autem armorum intelliguntur fustes, lapides, ligna, &c.

Trigesima secunda regula. Iudex ecclesiasticus potest hortari brachium seculare contra violentos, & hereticos, vel paganos, non vt occidat, vel mutilet, sed vt de terris fidelium expellat. Nec etiam est irregularis, si aliqui incidenter sunt occisi, xxij. q. j. de occidendis, & xxij. q. ij. Maximianus: immo secundum Inno. de homi. petitiō. licet aliquis in bello iusto aliquos percusserit, si tamen inde nullus est mortuus, non fit ex hoc irregularis. Idem, si quis accedit ad bellum iustum causa pacificandi, vel ex alia iusta causa, licet ex eius presentia aliquod robur accrescit suis, vel timor incutiat aduersarijs, non est sibi imputandum; dummodo dolus, & etiam lata negligentia absit omnino, secundum Guil.

Trigesima tertia regula. Clericus, qui interest iusto, vel iniusto bello in armis, vel sine armis, si aliqui sunt hinc inde interfecti, irregularis est, licet ipse non occidat, l. distinct. si quis, xij. q. iij. porro, xxij. q. vlt. quicumque, j. q. j. c. fin.

Trige-

Trigesima quarta regula. Clericus defendens se, vel suos, licet tunc ex defendentibus aliquis interfectus est ex aliqua parte, non est irregularis, ut illi qui non interfecerunt, nec interfectores adiuuabant, non sunt irregulares, licet voluntatem occidendi habuissent: quia lex promotionis factum requirit, xv. q. j. si quis non iratus.

Trigesima quinta regula. Clericus in bello iusto, quod non ad occidendum, sed ad defendendum geritur, ministrans sagittam balistario suo ad sui defensionem, si ille balistarius aliquem interfecerit, sed ille clericus non intendebat, quod ipse aliquem interficeret, sed quod illos detinuerit, & sua defendisset, aut recuperasset, non est irregularis, secundum Guil. Idem dicit de illo, qui in bello iusto præpositus fuit exercitui, & sumptus facit, & cuncta disponit, si fortè eum contingat lanceas, vel sagittas emere, & ministrare, & ad exercitum, vel ad custodia castri mittere; vel si hortatur ad currendum post hostes, ut eis præda hominum, vel animalium auferatur, & tunc fortè aliquis interficeretur, dummodo solum intenderet ad recuperationem prædæ, non ad vindictam, talis enim causa remota non nocet.

Trigesima sexta regula. Qui mulieri facit, ne concipere, vel generare, vel post conceptum parere possit, & qui prænantem mulierem percutit, ita quod facit abortiuum, si foetus iam fuit viuificatus, irregularis est. Sed si nondum fuit viuificatus, solum mortaliter peccat, de homi. si aliquis, ij. quæst. v. consuluit. Vel si probabiliter dubitat, vel credit, an sit mortuus, vel viuus foetus ex illa percussione, vel utrum conceptus fuerit animatus, vel non, in tali dubio debet à promotione, & à ministerio abstinere, nec periculo se committere. Si verò leuem, vel temerariam habet opinionem, deponat eam, si potest, & sic poterit promoueri, & administrare; alias non. arg. de sent. excomm. inquisitio. & de simo. per tuas. ij.

Trigesima septima regula. Licet clericus aliquem occidens pro defensione rerum suarum, irregularis est, de homi. suscepimus, vbi dicitur: post tunicam relinquendum est pallium. & melius est rerum iacturam pati, quam pro

feruandis vilibus rebus, ac transitorijs acriter in alios ex-
 ardescere; clericus tamen personam propriam defenden-
 do necessitate ineuitabili repellens vim vi, cum moder-
 mine inculpatae tutelae percussus aliquem, si inde mors
 sequitur, non imputatur ei, vt notatur de homic. significa-
 sti, ij. & iij. & c. interfecisti. vnde dicit Archidia. xxij. q. i.
 quod clericus etiam interficere potest, vt non interficiat-
 tur, argum. de fur. cap. iij. dum tamen hoc faciat pro per-
 sona propria. hodie expressè in Clemen. si furiosus, de ho-
 mici. Et dico personam propriam; nam secus est secun-
 dum Ioan. Andr. in nouella super Clemen. si furiosus, de
 homic. si non valens euitare mutilationem, licet mortem
 possit euitare, mutilauit, vel occidit aliquem inuasorem.
 Et idem, si aliter non valens saluare res suas, eum occide-
 rit, qui deportare volebat. Secus etiam secundum glo. di-
 ste Clemen. super verbo, suo, de illo, qui occidit illum, qui
 occidere volebat patrem, filium, coniugem, vel perso-
 nam coniunctam, quam aliter iuuare non potuit, quod pu-
 tat Ioan. Andr. quasi casus ille non includatur sub neces-
 sitate ineuitabili. Intelligitur autem necessitas ineuitabilis,
 secundum Ioan. Andr. ibidem, super versu. non valens, vt
 quia inangulatus erat, vel sic arctatus, quod fugere non po-
 terat, nec clamore iuari. † Intelligitur autem cum mo-
 deramine inculpatae tutelae, si fiat ex incontinenti, non ex
 interuallo, & causa defensionis, non ultionis; & si aequali-
 ter se defendat, sicut infestatur, vt si gladio percutitur, & ip-
 se gladio percutiat, vel si ligneo baculo, & ipse e conuerso
 baculo ligneo, aut si ferreo baculo percutitur, & ipse e con-
 uerso, ne amplius percutiantur ad mortem. Si autem per-
 cutiatur paruo ligneo baculo, a quo non timeatur mors,
 vel depilatur, vel per vestem trahitur, & ipse repercutient
 ferro occidit suum inuasorem, irregularis est, quia non est
 moderamen inculpatae tutelae: debuit enim se moderate
 tueri, & non excessiue ultra violentiam sibi illatam, aut si
 percussus est semel, & sic dimissus est, nec ulterius se cre-
 dit percuti, si incontinenti repercutit, & occidit, irregula-
 ris est. Nam non debet occidere inuasorem, ex quo ab eo
 non credebatur se occidi; vnde excessit in moderatione, quia
 pro

pro vna percussione non letali occidit. hæc omnia colliguntur in glø. c. significasti, ij. de homi.

Trigesima octava regula. Prælatus spiritualis habens iurisdictionem temporalem in suo dominio, si fur, vel latro deprehensus in furto, vel maleficijs adducitur ad præsentiam eius, & petitur puniri iuxta condignum sui excessus; non debet ipse personaliter de hoc cognoscere, iudicare, aut sententiare; sed debet hoc committere suo procuratori dicendo ista verba; fiat iustitia; generaliter, non descendendo specialiter qua morte sit moriturus. ne clericus, vel mona. c. vlt. lib. vj. Nec per hoc etiam est irregularis, si sequatur sanguinis pœna. vnde potest fieri specialis commissio super tali casu, sed non expressa pœna secundum Goffre. Idem tenet Nouellator in d. c. vlt. lib. vj. dicit tamen Nouellator in nouella ibidem, quod si Episcopus, vel prælatus mandat notario suo, vt in tali casu scribat commissionem procuratori Episcopi, vt super his faciat iustitiam, talis notarius est irregularis. Quod probat ex eo, quia talis non habet facere quicquam ex officio suæ iurisdictionis, quod requirit illa decretalis. Sit ergo Episcopus cautus, vt non iniiciat laqueum clerico; vnde committat istam iurisdictionem laico per seipsum immediate, & per alium laicū, non autem per clericum. Et scias, quod hoc non solum veritatem habet in prælato habente iurisdictionem temporalem ratione beneficij, sed etiam ratione patrimonij secundum Nouellatorem ibidem. Et quod plus est, dicit idem, quod ex quo clerici tales casus sine metu irregularitatis possunt alijs delegare, satis videtur, quod si laicus talem iurisdictionem habens, sed probabilem, causas sanguinum terminat, poterit hoc non obstante ordinari; quia non fit irregularis ea ratione. Caveat ergo prælatus cum interrogatus fuerit à iudice, ne respondeat; malum est, si ille malefactor remanserit impunitus; nam tunc esset irregularis, vt de excess. præla. ex literis.

Trigesima nona regula. Si iudex habens latronem captum querit de aliquo perito, quid debeat fieri de tali, & ille responderit, talem esse morte puniendum, vel simile; iudex autem secutus eius consiliū latronem punit ad mortē,

irregularis est consulens; quia fuit in culpa in casu, in quo de facto non erat respondendum, ut de excess. pralato. ex literis. Si tamen non est casus de facto, sed iudex quare simpliciter, qualiter tales sint puniendi, & clericus respondet, quod ad mortem, vel ad sanguinem; si respondens respondet, quod ad mortem, vel ad sanguinem, & respondet secundum veram iuris sententiam, ut expertus iuriconsultus, non est irregularis; & maxime si extra iudicium, ut dicit glo. in d. c. ex literis. Si autem errans in iure dicit, cum aliter iura disponant, irregularis est, ut colligitur per Guil. in Specu. tit. ij. §. iuxta propositionis. Si autem qui non reputatur iuriconsultus, interrogatus respondet, non ut iuriconsultus, sed simpliciter dicit, quid de talibus sentiat, nec præsumat, quod iudex eius sequatur responsionem, non est irregularis; ex quo non respondet ad casum, qui sit de facto. Nam si consuleret ad casum de facto, irregularis esset secundum Ray.

Quadragesima regula. Suspensus ab officio celebrando est irregularis, ut xj. q. iij. si quis damnatus. & c. si Episcopus in concilio. Et licet illi canones loquantur de excommunicato scienter, & in contemptum clauium celebrante, hodie tamen idem irregularis est in suspensione diuinis, ut de re iudica. cum aterni. & de senten. excommunicati medicinalis, lib. vj. & in hoc casu solus Papa dispensat, ut notauit Guil. in Specu. tit. ij. §. nunc de Episcoporum versu. est inquam. Suspensus autem à beneficio tantum non fit celebrando irregularis, quia hoc nullo iure cauetur secundum Innocen. de elect. cum in cunctis, §. clericus. & c. statuimus, de concess. præben. quia diuersitatem. Minor quoque excommunicatione propter participationem excommunicati in locutione, vel similibus ligatus, licet celebrando grauer peccet, non tamen efficitur irregularis; quia hoc nullo iure cauetur secundum Innocen. in mo si medio tempore postquam communicat excommunicato, celebrauerit, bene potest poenitentia peracta sine Papæ dispensatione celebrare, ut de cle. excomm. minister. c. fin. xj. q. iij. si quis presbyter. Inno. tamen & Hostien. dicunt, quod tales non propter suspensionem à iure celebrando

brare prohibentur, cum non sint suspensi à iure, nec suspendendi: sed solum propter peccatum prohibetur, cum fuerint suspensi quoad Deum à sacramentis, & à promotione: si enim à iure suspensi essent, celebrando fierent irregulares per cap. cum æterni, de re iudic. lib. vj. & de senten. excommun. cum medicinalis. eod. lib. vj. Ex quibus omnibus hoc colligitur secundum Abba, in distinctionibus suis; & c. si celebret, & c. de cleri. excommun. ministr. quod celebrans in mortali peccato non incurrit irregularitatem post pœnitentiam, & reconciliationem obtentam super peccato mortali, vel excommunicatione minori; ex quibus celebrans poterit sine aliqua dispensatione superioris celebrare. Nec obstant noua iura, scilicet cap. cum æterni, de re iud. & c. cum medicinalis, de senten. excommun. libro vj. quæ loquuntur de illis, qui sunt ingressu ecclesiæ privati, & à diuinis suspensi: quod non est in istis, cum isti nec ingressu sint privati, nec etiam à collatione sacramentorum, sed solum à perceptione sunt suspensi.

Quadragesima prima regula. Notorius fornicator à iure suspensus celebrans non fit irregularis secundum Guil. in Specu. tit. ij. §. iuxta propositionis. Nec obstat, quod quidam dicunt, quod quodlibet peccatum notorium facit hominem irregularem, vt de tempor. ordin. capi. quæsitum. hoc enim verum est, sed ibi non intelligitur irregularitas, quæ requirit Papæ dispensationem. Vnde dicit Abb. vbi supra, quod in illa irregularitate, quam quis incurrit ex notoria fornicatione, si in tali celebrat, potest Episcopus dispensare post pœnitentiam, per c. ac si, de litis contesta. & ita hodie seruat. Et quamuis quidam nimis rigidi, vt Host. & Innocen. dicant contrarium, tamen nõ sunt audiendi, quia qui nimis emungit, elicit sanguinem, iij. distinct. denique. Nec aduertat rationem illam, quam dicunt; Omnis suspensus ab officio per casonem, celebrando fit irregularis, vt dicitur in c. cum clerici, de re iudic. & c. cum medicinalis, de senten. excommun. lib. vj. sed talis est fornicator notorius, vt patet in c. quæsitum, de cohabi. cler. & mu. & xxxij. dist. propter hoc; ergo efficitur

irregularis celebrando. Ad hoc enim responde audacter, secundum Franciscum de Zabarel. in c. vestra, & c. quæsitum, de cohab. cleri. quod suspensus à canone celebrans, tunc solus incurrit irregularitatem, quando per modum sententiæ sit à canone suspensus, ut in d. c. cum æterni, lib. vj. Sic autem non est in fornicatore notorio, & symoniacò; quia non per modum sententiæ, sed enunciatiue dicitur à canone, quod sint suspensi, ut patet in c. quæsitum, de cohab. cler. ergo celebrando non sunt irregulares; de senten. excommun. lib. vj. Tene ergo secundum Franciscum, quod si in canone pœnam imponente dicitur, quod talis sit suspensus ab officio; vel dicitur, Suspendimus talem ab officio, si hoc fecerit; tunc taliter suspensus celebrans fit irregularis, ut in d. c. cum æterni. Sed si dicitur à canone pœnam approbante, vel enunciante, seu recitante, aliquid quem esse suspensum, sicut dicitur de fornicatore notorio in c. quæsitum. ubi constat notorium fornicatorem esse suspensum; talis celebrando non fit irregularis. pro isto dicto est famosissimus ille doctor Guido de Baifio, Archidiaconus nuncupatus, xxxij. dist. ad hæc verò. ubi ipse notat in fine glo. quæ incipit, istud intelligitur; quod notorius fornicator non est principaliter suspensus à canone, sed à Deo. quod patet eodem, quia quàm cito pœnitet, licet tunc celebrat; de cohab. cler. c. ult. licet in odium criminis per canones aliquid sit additum, quoad vitiationem eorum; ut scilicet non audiantur ab eis diuina, ut in c. vestra, & in c. tua, de cohab. cler. xxxij. dist. nulla, & c. præter hæc, & hoc secundum Inno. licet Host. notauerit contrarium in Spec. tit. ij. §. iuxta propositionis, vers. porro. & idem notat per Archid. lvi. dist. Aposto. in principio. & hoc seruat ratio; quia quando dispicitur cum talibus, simpliciter dispensatur.

Quadragesimalis secunda regula. Suspensi à canone non propter aliquem defectum, ut puta illegitimè nati, & corpore vitati, non incurrunt nouam irregularitatem, si ante obtentam dispensationem celebrent secundum Guil. in Spec. tit. ij. §. iuxta propositionis, vers. porro. & idem notat per Archid. lvi. dist. Aposto. in principio. & hoc seruat ratio; quia quando dispicitur cum talibus, simpliciter dispensatur.

fat super defectu, nulla facta mentione de irregularitate, quia nullam incurunt, lvi dist. Apostolica; & c. C enomaneensem, de filiis presbyterorum, veniens. Ideo dicit intelligendum esse Speculatorem de illis, qui propter infamiam suspensi sunt a canone, sicut sunt illi, quorum crimina sunt notoria, & qui etiam post peractam poenitentiam celebrare propter scandalum, & infamiam prohibentur, vt in c. fin. de cohab. cler. & mu. & de hon. ex literis, c. fi. & tamen ante dispensationem celebrando nouam irregularitatem non incurunt; quia hoc non inuenitur iure cautum, secundum Guil. in Spec. vbi supra, & Archidi. lvi. distinct. Apostolica, &c.

Quadragesimatertia regula. Suspensus a confessionibus audiendis celebrans ante reconciliationem non efficitur irregularis secundum Guil. quia hoc non inuenitur iure cautum, xj. q. iij. §. euidenter. de hac suspensione habetur xxxj. q. j. & v. q. vj. per totum.

Quadragesima quarta regula. Recipiens beneficium in irregularitate, impetrata absolutione super irregularitate, non indiget alia dispensatione super beneficio obtento, secundum Rayn. & Guil. in Spec. Caueat tamen quilibet, ne in peccato mortali, vel suspensione beneficium recipiat. Vnde securius est, vt talis confiteatur ante receptionem, ne collatio sit vitiosa, secundum Guili. in c. si celebret, de cler. excommu. min. Licet hoc sit perdurum, est tamen verum propter rationem ibi positam; quia scilicet eligi non potest in peccato mortali ad illa, a quorum perceptione a sanctis patribus est priuatus. Veruntamen Abb. ibi moderatur hoc dicens, quod si cui existenti in occulto collatum sit, sed ipse recipit illud post peractam poenitentiam, poterit retinere. allegat de tempo. ordin. quasitum, de sent. excommu. c. vlt. Sed propter peccatum enorme, vt puta propter homicidium, ipse iure perdit beneficium, vt not. per Archidia. l. distinct. studeat, in glossa, hic dispensat. vbi dicit glo. quia de iure debet eo carere: quod exponit Archidia. per sententiam, non ipso iure. Nam homicidium non inducit ipso iure priuationem beneficii, secundum Bernard. Compost. qui ita notauit, de electione, cap. quod

quod sicut, in gl. j. §. si. verò, vers. alia autem. Et idem sentit Inno. dicens, quod in homicidijs irregularibus cadere potest ius cuiuslibet dignitatis; quia etiam iuste habent eam, si cum eis fuerit dispensatum. Et etiam sine dispensatione iuste tenent prædicti dignitates suas, quousque renuncient, vel deponant secundum Innocen. qui ita notavit de excessibus pralatorum, c. cum, in princ. Contra tamen istud dictum faciunt multa iura, ut de clerico pugnantem in duello, c. Henricus, in fin. Item ly. distinct. si Evangelista. cum dispensatio requiratur, ut homicida beneficium recipiat: videtur secus de iure communi. Item cum homicida ministrare non potest, etiam post poenitentiam sine dispensatione; de tempo. ordin. quia suspensus est à beneficio, quod datur propter officium. & sic etiam accedit, lxxxj. distinct. eos. & notatur de consuetu. cum dilectus, in gl. suspensus enim. Tu dic breuiter, quod hic nulla est contrarietas. Nam Bernar. & Innoc. intelligunt, quod homicida iuste tenet, & recipit beneficium, quousque deponitur per sententiam. Iura autem in contrarium inducta dicunt, quod debet carere, & priuari beneficio de iure; quia de iuris rigore est inhabilis ad illud. Non tamen hoc negant, quin hoc fiat per sententiam; & sic idem sentiunt.

Quadragesima quinta regula. Presbyter excommunicatus, vel suspensus simpliciter ab ordinibus suis, ministrans in ordine Acolytatus, efficitur irregularis, secundum Guil. secus si tantum à Missarum celebratione fuerit suspensus.

Quadragesima sexta regula. Clericus in minoribus constitutus excommunicatus, ministrans sacerdoti in altare portando aquam, lumen, & alia similia, non est irregularis, secundum Guil. Idem putat de presbytero, diacono, & subdiacono. Ratio, quia ista nulli ordini sunt annexa, cum & per laicos literatos expediantur.

Quadragesima septima regula. Episcopus suspensus à pontificalibus celebrando in eis non fit irregularis, quia pontificalia non sunt de substantia secundum Guil.

Quadragesima octava regula. Suspensus ab ingressu ecclesie

clesiæ, si in ea celebrat, irregularis est; & si in tali suspensione decedit, non sepelitur in cœmiterio, vt de senten. excomm. is cui, libro vj. Notat enim Nouellator in nouella, quòd potest in ecclesia audire diuina sine metu irregularitatis, sed non sine peccato; licet Hugo, & Rayn. aliud notauerint, quorum opinio refutatur per modernos.

Quadragesimanona regula. Excommunicatus, vel suspensus baptizans solenniter in superpellicio, & stola publicè, irregularis efficitur secundum Guiliel. secus si aliter, scilicet simpliciter baptizat, & maxime in necessitate.

Quinquagesima regula. Quicumque non potest promoueri ad ordines sine dispensatione, nec etiam ad honores; & quicumque est ineligibilis, irregularis est secundum Guiliel. Idem intellige de omnibus casibus, qui impediunt promouendos, vel deiciunt iam promotos, vel qui pœnam depositionis merentur. Vnde regulare est, quòd quicumque post peractam pœnitentiam non habent ordinis executionem, irregulares sint, sicut homicidæ, l. dist. ij. extra de simo. tanta. Item excommunicatus, interdictus, suspensus, in contemptum clauium se faciens ordinari; de sent. excomm. cum illorum. Item si etiam presumit celebrare, xj. q. iij. si quis, de vita & honest. cleri. vt clericorum, §. si quis igitur. Item violans interdictum; de excess. præl. cleri c. tâta. Item falsarius literarû Papæ, de crimine falsi, ad falsariorum, §. j. Talis tamen secundum Inno. si occultus est, post absolutionem, & pœnitentiam potest ordinari; quia nullo iure cauetur, quòd sit infamis ipso iure. Item hæreticus; de purgatione canon, inter sollicitudines; vel exhibentes hæreticis sacramenta; de hæret. excomm. §. si verò. Item sodomita; de excess. præl. cler. Item presbyter denudans confessionem, de pœniten. & remis. omnes, c. fin. Item incorrigibilis in contumacia perseverans, de dolo & contu. veritas, §. fin. Item notorium crimen de iure vel factò; de tempo. ordi. c. fin. Item vtens officio assassinorum, vel defendens, receptans, occultans eos; licet mors non sequatur inde; de ho. pro huma. li. vj.

Item apostata; de apostata. c. si. Item schismaticus; de schismaticis. c. j. Item intrusus voluntarie per potestatem secularem. viij. q. j. factus, de elect. si quis. Item omne crimen, quod ipso facto inducit infamiam civilem, ij. q. vij. §. porro. Item infamia descendens ex delicto per sententiam declarato; quia pena potest demi culpa permanere, ij. q. iij. c. Euphemium, §. hic colligitur. Infamis enim est irregularis, siue infamia sit iuris, siue facti; vt de accusationibus, omnipotens; de testibus, testimonium.

Quinquagesima prima regula. Excommunicatus maiori excommunicatione siue ab homine, siue à iure, scienter durante excommunicatione celebrans semper fit irregularis, & est deponendus; de cleri. excommun. ministrones. secus, si ignoranter, vt eod. tit. c. Apostolicæ. Si autem dubitaret probabiliter de sententia excommunicationis, præsertim quando conscius est de culpa sua, propter quam iuste potuit excommunicari, nescius tamen exponit se discrimini, & celebrat, cum sit excommunicatus, irregularis est, & indiget dispensatione Papæ, secundum Guil. vt in d. c. Apostolicæ. Crassa autem ignorantia in talibus iudicatur, vt si citatus peremptorie nec iuit, nec misit ad terminum, & sic celebrat, licet nihil de excommunicatione sciat.

† Circa præmissa sciendum est, quod suspensus à iudice, siue ad certam diem, siue perpetuo, siue quousque poeniteat, semper si celebrat, est irregularis; quia talis non deberet celebrare, nisi prius sententialiter absolueretur, sicut sententia suspenditur. In ultimo tamen casu quidam contradicunt, vt ij. quæst. v. presbyteris. vbi dicitur, quod talis ad arbitrium suspendentis facere debet; & si ante absolutionem celebrat, fit irregularis, & idem, de re iudi. dilectus, de excess. prælat. Apostolicæ. Suspensi verò à Deo, vt sunt omnes peccatores celebrantes in peccatis, non fiunt irregulares, licet peccent; nisi celebrent in criminalibus, vt in homicidio, in simonia, & similibus, in quibus etiam acta poenitentiæ executio interdicitur, vt supra dictum est. Suspensi autem ab officio à canone propter crimen, si celebrant, irregulares sunt. Et hoc intellige, si suspenduntur

tur à canone pœnam imponente, non autem approbante, vt in c. cum æterni, de re iudi. lib. vj. quia etiam in minori excommunicatione existentes suspensi sunt à canone nō imponente pœnam, sed approbante; & quā cito pœnitent, possunt celebrare; de senten. excommun. nuper. vñ de potius dicitur suspensio Dei, quā canonis secundum Guil. Et nota secundum Ioan. And. in Clemen. j. de decimis, in glo. super verbo, donec; quod cum aliquis suspenditur, donec satisfecerit, sufficit iudicis declaratio super satisfactione sine alia absolutione. In excommunicatis vero est necessaria absolutio post satisfactionem. Concordat ad hoc glo. Ioan. And. in c. sēpē quia, de elect. lib. vj. super vers. donec plene. vbi dicitur, quod illi, qui occupant bona ecclesiarum vacantium, & ea distrahunt, tandiu sunt à beneficijs, & officijs suspensi, donec ea plenē restituerint: ipsis autem restituentibus ipso iure sine alia sententia restituerunt, vt notauit Ioan. Andre. lxxxj. distinct. si qui. Præterea sciendum est, quod secundum glossam, xxvj. distinct. deinde. infamia, & irregularitas contracta ante baptismum tollitur post baptismum; & hoc si prouenit ex proprio delicto; quia dona baptismi sunt sine omni pœnitentia, & satisfactione, vt de consecratione, distinctione quarta, cap. sine. Si autem peccatum non deletur quantum ad infamiam, adhuc post baptismum obest. quod negat Ambrosius vigesima sexta distinctione, vna. Vnde si aliquis occidit mille homines ante baptismum, omnis infamia, & irregularitas tollitur, vt quinquagesima prima distinctione, si quis post acceptum: vt patet de Paulo, qui ante baptismum fuit homicida, & tamen postea factus est Apostolus, vt quinquagesima distinctione, cap. si post, §. e contra. Huic tamen dicto aduersantur doctores; nam Archidiaconus in dicto cap. deinde, dicit, quod bene infamia (ex quo non descendit nisi ex peccato) deletur in baptismo, sicut & peccatum; sed non irregularitas, quæ non fundatur super peccato; vnde ita irregularis est, qui occidit cum peccato, sicut qui occidit sine peccato, vt iudex. ne clerici. vel mona. cap. sententiam. & ibi bigami, & corpore vitati. Et ita ipse Innocen. notauit de diuortijs.

Ipse

Ipse tamen notauit, de homic. c. presbyterum, quantum ad homicidium, ante baptismum, quod siue ex officio, siue ex voluntate fecerit homicidium, non est post baptismum irregularis; quia omnis sequela peccati deleta est. Sed Goffre, de conuersione infidelium, c. j. notauit, quod peccatum, & sequela peccati bene delentur in baptismo, sed non defectus, siue impedimentum. Prima via communiter approbatur. Specu. tamen in titu, de dispensationibus, §. iij, vers. is autem, videtur declinare. &c.

DE CENSURA ECCLESIASTICA:

CAP. XXXIX.

S V M M A R I V M.

- 1 Censura ecclesiastica que dicatur, & quot sint eius species.
- 2 Excommunicationis species quot sunt.
- 3 Propter mortale peccatum homo à Deo traditur sathana.
- 4 Quot sint casus, quibus incidit quis ipso iure, remissiuè.
- 5 Quotuplex sit minor excommunicatio.
- 6 Percutiens clericum in habitu clericali incedentem, & immiscentem se seuis, an sit excommunicatus.
- 7 Quot, & qui sint casus excepti à regula, que habet, quod iniiciens manus violentas in ecclesiasticam personam est excommunicatus.
- 8 An uxoris nomine intelligatur sponsa de presenti, & matris appellatione intelligantur omnes ascendentes.

Celestastica † censura est spiritualis poena, quam ecclesia propter inobedientiam infligit locis, & vniuersitatibus, sacramentalia singularibus personis, communionem, & actus spirituales interdicendo. Censuræ tamen principalis est punitio inobedienciæ hominis, vel canonis. Quot sunt autem species censuræ ecclesiasticæ? Responde, vt in decre. quærenti, de verb. sign. Et dic, quod sunt tres, scilicet, interdicti, suspensionis, & excommunicationis. Dico, quod excommunicatio est censura ecclesiastica propter contumaciã, vel crimen in singulares personar